

## KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antalkönyvnyomdája, hova az előfizetés pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyitványban egy sor közlési díja 10 kr. Hirdetések jutányos áron vetetnek fel.

## SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

## ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. —  
Félévre . . . 2 frt 50 kr  
Negyedévre 1 frt 25 kr

## SZERKESZTŐSÉG.

Beliczey-ut, 15. szám  
hova a lap szerkesztéséről és a közlemények küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza

## Ünnep van.

(\*)Meggondulnak a harangok ma is, mint annyi számos év óta, hirdelve a feltámadás magasztos ünnepét. Nyílnak a rét virágai, rügy fakad az ágakon ma is, mint ezer és ezer év óta ez idő tájt, hirdelve a megújulás viruló ünnepét. És a harangzúgás, mezőnek illatos virágai, a rügyet fakasztó napsugárnak alig érezhető heve, összekavarodik egy mistikus, de érthető harmoniává, melyet sem látó, sem halló érzékünk nem közvetít és emel tudattá, de lelünknek, és szívünknek az a mindent átölelő hatalmas ereje, mely a harangzúgásból, a mezőnek illatos virágaiból s a rügyet fakasztó napsugárból kiérzi, hogy ünnep van, ünnepe a feltámadásnak, ünnepe az embernek, ünnepe a természetnek. . .

A templomok megtelnek ájtatos hívőkkel felhangzik a zsolozsma, a tömjénfüst magasan száll az ég felé, mint az ima, mely az emberek millióinak ajakáról a legmagasabb tron zsámolyáig igyekszik eljutni.

Csupán csak igyekszik !

De ebben az igyekvésben benne van a léleknek hatalmas vágya, a szívnek, az értelem által desztillált nemes érzelmé és a fanatismus által saturált sovárgás, mely az embert Istenéhez közelebb vonja, ellenállhatlan erővel. Ezt le nem győzi semmi, ennek erején megtörik minden ellenállás és nem is diadalmaskodik rajta a profanizáló kishitűség bármennyire igyekszik is elnyomni azt a benső, az emberi

kedélynek legmélyéből fakadó jámbor, vallásos érzelmét.

És mégis miért van az, hogy ez az érzés oly ritkán nyilatkozik meg az emberben; csak bizonyos napokon, elvéve, ritkán, ébred az emberiség nagy része annak tudatára, hogy fel kell keresni az Örökkévalót, hogy lelke egyesüljön vele? Hát máskor, más időben, az ember is más? Nem e ugyanazon atomokból alakult gondolat és érzés világa tegnap, mint a melyekből megalakul ma és meg fog alakulni holnap. Hát az életnek, mely csak ideig óráig a miénk minden fázisában nincs szükségünk az Istenre? Bizony van de ezt a benső szükségét elnyomja az emberek egoizmusa, a század uralkodó eszméje; a materialismus és az emberi bűnök legsúlyosabbja: a vallástalanság.

Egyik híres költőnk imádságos könyvének előszavában mondja: hogy az ő falujában egyszer egy esztendőben össze jöttek az emberek megülni az év fejét, de a mig egy másik az imákat morzsolá; elvéve haza gondolt: nem török e fel kamráját rossz emberek, nem éri e valami baj szegény gyermekét és gondolt száz más oda nem illő profán gondolatot . . . de hamar egyet fordított eszén és közönséges lelke ismét egyesült Istenével.

Lám ezek képesek voltak minden oda nem illő gondolatot kiverni a fejükből — tudtak imádkozni! De hányan vannak, kik erre képtelenek? Kik a modern (?) tanokból hamis következtetéseket vonnak le és ezek segítségével nyugtatják meg önmagukat, ha elfordultak Istenüktől; kiket annyira elfoglal nemcsak a mindennapi megélhetés keserű gondja, de a meggazdagodás kinzó vágya is, hogy nem jut

eszükhöz felkeresni az Istent és ha már felkeresték, akkor is más hol jár az eszükhöz. Az az áramlat, mely realistikus tanokból meríti hamis létjogát, még az értelmes embert is megfosztja nemes gondolkodásától, vallásos érzelmeitől, nem hagyván egyebet számára mint a vágyat az anyagi javak megszerzése iránt. De emellett üresen maradt lelke, szíve, nem lesz meg az a nemes idealismus, mely azt betölteni képes lenne, nincs erő mely meggyőzhetné arról, hogy van még egy más oltár is, nemcsak az, a melyen az arany borju áll!

És meggondulnak a harangok ma is, mint annyi számos év óta, hirdelve a feltámadás magasztos ünnepét!

## Társadalmi hiányok.

## II.

Városunk jövőjét megjósolni, a mai viszonyok közt nem nehéz, mert a mostani lakosság tulnyomó része annyira belemélyedett a földvásárlásba, miszerint eltelik félszázad, míg az óriási terhet kiheveri, illetőleg a drága áron vett földet kifizeti.

Ennek consequentiája az ipar és kereskedés pangása, a nép számának csökkenése és a drága piac lesz. Már mai időben nem egyékek ajkáról hallhatni ama nyilatkozatot, melyben Szarvast drágaságra nézve a fővároshoz hasonlítják s ha a most alkuban álló Csabacsüd gazdáink lesz, akkor Szarvas csakugyan az országban drága piacza után szerez hirnevet. Iparosaink egyrészt, és szegény rendű népünket pedig tömegestől kényszeríteni fogják olyan helyre költözni, hol a garasok nem szorulnak vas-

## TÁROZA.

## Kardos úr felesége.

— A „Szarvasi Lapok” eredeti tárcaja. —

## Bevezetés.

Későre járt az idő, kiürült lassanként a kártyaszoba, az olvasó terem már rég üres volt, alig lézengett néhány ember, elszédtek már a többiek, ki haza, ki színházba, ki a redactióba, csak az Isten tudja azt hányfelé visz az ut az otthonból.

— Hát mi micsinálunk poeta barátom! Mondják, hogy te sok okosat írtál már életedben, emberold meg magad, szólj most hát ez egyszer okosan!

— Fiúk fel Budára — veres bort vinni, ha oda át vagyunk könyvekben elhisszük, hogy budai bort iszunk, mert közelebb vagyunk a budai hegyekhez . . . (A poetától csak ennyi okosság telt).

— No lám, mondám őszinte resignatióval, ki hitte von, hogy a poeta ilyen életre való eszmét rejteget magában, fel tehat Budára — hamisítatlan (?) vörös bort inni . . .

Nem mondhatom el hogy merre, milyen tájakon vezetett bennünket a poeta, egyszer már azon a ponton voltunk, hogy vissza fordulunk, nem lévén kedvünk a viziváros czégyes gazembereivel közelebbi ismeretségbe lépni, a mi pedig igen könnyen megtörténhetett volna, azokban a szűk utcácskáknak, hova még nem jutott légszeszlámpa — de más forma sem.

Másfél órai barangolás után, melynek részleteit annyival szivesebben hallgatom el, mivel nem akarok újból megemlékezni róluk — elértünk oda, hol állítólag jó bort mérnek. A vendéglőnek csufolt — kurta kocsmának nevezett — lebuji előtt megállt a poeta.

— Itt vagyunk!

— Hol itt, mondám megrémülve, hiszen innen még elevenen ki nem jött egy vendég sem . . .

— Ha a józanságot az elvenséggel helyettesítjük, akkor nem, de más különben jót állok mindhármunk testi épségéért — csak jertek bátran, ne féljetelek semmitől itt még embert agyon se ütöttek, kéz vagy láb-törésről hallottam már említést tenni, de csak akkor, ha a vendég szép szerével nem akart reggel fel odébb állni, a vendéglős nagyon derék ember, nem mai gyerek, husz évig volt Illaván . . .

— Hol volt Illaván? . . . s minden csepp vér meghűlt bennem.

— Igen Illaván fegyőr . . . nos, hát az is compromittálja már az embert felel jó kedvűen a poeta.

Bent sokkal barátságosabb volt, mint képzeltük. Nehány kerek asztal, végyesen fehér és veres abroszszal beterítve, vendégek pedig nyoma sem volt. Nehéz kö esett le a szívemről, kezdtem megbarátkozni a csendes szobával, a mór arcú vendéglőssel, és a budai bornak híresztelt vízzel elkeresztelt, de egyéb névre még nem keresztelt folyadékkal.

Igy üldögéltünk itt pár óra hosszat, hallgattuk a vendéglős Pittaval izü históriát, de nem hagytam nyugodni a kérdést, mely önkénytelenül felmerült lelkemben, mi lehetett a ezélja a poetának, hogy ide hozott bennünket, mert hogy valamelyes ezéljának kellett lenni, azt sejtém . . .

Éjfél felé a társaság megsaporodott — egy vendéggel.

Aláh gondoltam magamban, hogy megláttam a kései vendéget, jön a forposzt. Szánalmas alak volt biz ő kegyelme s első pillanatra is elárulta a nagy nyomorban sanyalódót. És a kocsmáros daczára a vendég szegényes, ütött kopott külsejének, majdnem nagyobb barátsággal bánt vele, mint velünk. Kezdem irigyelni azt a szegény nyomorultat, ki oda telepedvén a veres asztal mellé jóízűen fogyasztotta el a párolgó paprikást, melyet a vendéglős, anélkül hogy az bármit is kért volna — elébe tett.

— Honnét ilyen későn Kardos Úr? kérdé tőle a poeta, ki ugylátszott ismerte.

— A rácz városból felelt kurtán a kérdező . . .

— Jöjjön közelebb, üljön ide közzénk.

— Köszönöm, késő van már, megyek haza nagyon elvagyok táradva. Jó éjszakát . . . s azzal felkeit s elment, a kocsmáros az ajtóig kísérté Kardos urat, barátságos kézzorítással bucsuzván el tőle . . .

— Ki ez, kérdém a poetától, alighogy az ajtó zajtalan behajlott a távozó után, ismered?

— Hogy ne ismerném, Gyuri gróf feleségének első férje, hát te nem ismered . . . ; pedig azért hoztalak ide benneteket, hogy megismertessélek vele, de nem sikerült, nem volt jó kedvűben szegény Kardos, majd máskor — ugy-e kocsmáros úr jó vendég a Kardos?

— Jo ám szegény, a nagyságos Hamvai úr fizet érte mindent. Itt lakik szegény nem messze tőlem, a vöm hazában, nem megy egész nap sehova, reggelit meg az ebédet otthon eszi meg, vacsorára aztán eljön, de nem egy formán, hol korábban, hol későn.

— Lehetetlen, mondám, ez volna kardos ügyvéd, a milliomos Hamvai Margit első férje . . . szegény ember, hát ennyire jutott — de mond csak kérlek hisz te tudod az egész históriát, te jártál az időben a házhoz, hogy is volt az . . . Vendéglős ur van e még bor? Huzzon, te meg beszéld el a históriát.

## A historia.

Az öreg Hamvai egy szép napon így szólt a leányához:

— Nézd fiam, az idő eljár — megvénülisz bizony, jó lenne már egyszer férjhez is menni, válogathasz, kell gróf, báró, vagy kamarás? Pénzért manapság tudod mindent vásárolhat az ember magának. De komolyan beszélek hát veled, van egy kérőd, eleget járt már a nyomodba, csinos ember, úri ember, s mindezekhez gróf is, azt mondja, hogy szerelmes beléd, én elhiszem neki — csak te hídd el. Szegény ember az

markokba, hanem mint forgalmi eszközök garantíót nyújtanak a kézműves emberek életfenn-tartására is.

Nem azért mondjuk mindezeket, mintha utját akarnók állani a nép ezen szándékának, sőt dicsérendő azon iparkodás, melyet földmíves osztályunk tanúsít, hanem mi úgy találjuk, mintha e nép több terhet venne vállaira mint a mennyit elbírnak, s részben óvatosságra intjük azon gazdákat, kik az ebből származott és származható executiót nem érezték. „Jobb ma egy veréb, mint holnap egy tüzök”, tartja a közmondás és ebből igen sokat tanulhatnak azok, kiknek még az első föld vételből tartozásaik vannak. Csak egy pár mostoha év és a nagy falat sokaknak torkán akad. Egyébiránt mindenki cselekedjék saját belátása szerint s szerezzen míg ereje és munka képessége engedi, azonban megfontolandó azon elv is, hogy a nagyra nyújtzkodás kárt okozhat a város előhaladásának, megbuktathat sok olyan gazdát, ki jelenlegi állapotában tisztességesen tarthatja fenn magát és hozzátartozóit.

Mindezeket annak illusztrálására állítottuk, mik a társadalmi hiányokból erednek. Alig akad ember, ki őszintén elbeszelné a földmíves osztálynak ama körülményt, hogy az önzésen kívül egyéb kötelességek is léteznek és hogy áldozunk valamit a közügyekre, illetőleg a közművelődésre is. mert a kizárólagos anyagi kapzsiság nem erősíti a nemzet közérjét, hanem inkább szőrforgácsolja azt. Minden embernek e haza földjén élni kell, ha mindjárt földhöz ragadt szegény is és közös erővel tartozik hozzájárulni ama teherviseléshez, mikre bennünket a honfűtő érzelem készítet. Szeressük egymást, iparkodjunk mint magyar testvérek azon kölcsönös érdelemben mely ember baráti szeretetnek nevezetik. A vagyonosabb tehetsége szerint segítse a gyengét, az okosabb oktassa a tudatlant és ne gyönyörködjünk kárörvendő módon egymás nyomorán.

Hogy pedig kedves lakóhelyünk boldogságát, jövőbe vetett felvirágzását előmozdithassuk, mint e lapok hasábjain is többször hangoztatva volt, közeledjünk a nép alsóbb

rétegéhez, győzzük meg egy oldalú gondolkozásáról s akkor nem kell mindig ama panaszt hallani, hogy a szarvasi gazda minden nemes jóirányu elvnek ellensége, egyedül a föld szerzés mániájának rabja.

Siessünk, mondom, közelebb férközni népünk szívéhez, használjuk fel a kínálkozó alkalmat minden téren, lelkesítsen példájával városunk elsőrangú főura, a nemes szívű és fáradtalanul nyájias modorú gróf, ki sem szellemi, sem anyagi áldozattól nem huzódik vissza ott, hol a nép javát és felvilágosítását célzó intézmény van kérdésben.

Ma még nálunk a baj társadalmi zárkózottságban fekszik, kevés jóakarattal találunk rá orvosságot, ellenben ha tovább hanyagoljuk orvoslását; elér a nemezis sujtó keze, melynek nyomását a város közügyei, fogják leginkább érezni.

Közös érdeklődés, barátságosabb rokonszenv biztosítja városunk előmenetelét, míg az irigység egymás iránti hideg közöny csak hátramaradást szül.

— f —

### Felhívás előfizetésre.

Tisztelettel kérjük mindazokat, kiknek előfizetése a múlt hó végével lejárt, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetések legzélszerűbben postautalvány útján eszközölhetők.

#### Előfizetési feltételek:

Helybenhához hordva, vagy vidékre postán küldve

Egész évre . . . . 5 frt — kr

Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.

Negyed évre . . . . 1 frt 25 kr.

Szarvas, 1893. ápril 2.

A „Szarvasi Lapok” kiadóhivatala.

igaz, de hát azt mondja hogy szeret — van nekem annyi hogy akár egy herceg is elvehetne feleségül — nos? . . . akarsz férjhez menni?

— Akarok! felelte a leány.

— Hát akkor hadi jössz a gróf . . .

— Szó se többet apám s a leány síma, fehér arca hirtelen kipirult, a szívdobogás szeme a haragtól mintha kigyultak volna, dacosan vetette hátra fejét, és szöke haja kibújt a szalag alól mely össze fityva tartó, lehakt szelven valóra le — majdnem az arezáig, s erős határozott hangon, mely nem tűnt ellent mondást még az apja részéről sem, így folytatta: Hát azt hiszed, hogy engem is elvadhott az a kifizető águ korona, úgy mint téged. Csodálom, hogy nem bírtad el a lányt annak az ősi eszménél, pedig már nagyon kopott — és ugye hogy vissza nyerte régi könyvet megnyitván előtte a Wertheim kasszát s kiadását meg a leányodat is oda adnál? Nem apám, így nem alkudunk, a pénzzel azt teszel a mit akarsz, de én velem nem. Igenis férjhez megyek választottam is már, nem herceg, nem gróf se nem báró, még csak nem is kamrás, szegény olyan mint a te grófid, csak hogy míg amaannak volt, de elvitték a lovak, a ballerínák, meg Montecarlo, addig emez eszével s kezével tít magának utat, szerzett magának nevet és helyet az emberek között . . .

— Jól van leányom, a te dolgoz, válasz a kít te akarsz, csak hogy aztán meg ne bánl . . .

Margit, a mint tudjátok, az egész világ bámulatára Kardos fiskális felesége lett, ki ez időben a leg-híresebb kriminalista volt Pesten. Az esküvőt egész esendően tartották meg, Margit úgy akarta. Az öreg Hamvai, ki nagy ember ismerő körében állt, még az esküvő előtti napon is igyekezett leányát lebeszélni a házasságról, de a leány hajthatatlan maradt. Kele Sándor még azt is beszéli, hogy az öreg állítólag azt mondta a leánynak. Fiam, a ki annyi gazembert tisztára mosott, mint a völgyenyed, lehetetlen hogy abból a sok piszokból rajta ne maradt legyen valamennyi . . .

Az esküvő után — egy pár hónapra Kardos képviselő lett, a mandátuma nem ért meg hatvan ezer fo-

rintot pedig annyiba került az öregnek. Eleintén eljárt a képviselő háza, egy pár igazán sikerült beszédével ott is feltűnt keltett, az emberek szép jövőt jósoltak neki. Az ügyvédi praxist abbahagyta, és képviselői állásának szentelte minden idejét. A klubban, meg a kaszinóban sokat megfordult — s alig egy pár hónap alatt periekt gavallér lett belőle. Egy szép napon az öreg Hamvait megszólítja a képviselő úr:

— Apus egy pár forintra lenne szükségem az éjjel Gyuri gróf megkoppasztott egy kicsit, lefőztek csu-nyán . . .

— Nem tesz semmit fiam, mennyi kell, elég öt-ezer forint . . .

— Ugyan ne tréfálg édes öregem, ilyen bagate-ért csak nem fordulok hozzád, valamivel több kell ötvenezer forint öreg, mit csináljon az ember, tudod kártya adósság: aztán a becsület az első.

Az öreg Hamvai nem szólt semmit, Kardos megkapta a pénzt. Margit a férjed ötvenezer forintot vesztett kártyán, Gyuri gróf nyerte el tőle, látod, ha akarod nem is, mégis jut neki a pénzből. A szép aszszony piros arca hirtelen fehér lett.

No-no nem kell ám azért megijedni, urí pasió, vizsgálta az öreg. Persze Kardos fiskális úr nem kártyázott mert nem volt miből, bezzeg Kardos képviselőnek már telik kártyára is.

Mikor aztán a második, meg a harmadik ötven-ezer forint is elszott. Margit így szolt a férjéhez.

— Én azt hittem, hogy lehet az ember annélkül is képviselő ha nem kártyázza el a pénzt. Majd meg könyörgésre fogta a dolgot. Édes jó uram, minek ez az urí passzió, nyerni akarsz? Hiszen neked nem kell pénz, hát nincs nekünk elég? Ha ez így megy tovább azt kell hinnem hogy már nem is szeretsz, elhanyagolod a feleségedet, hisz már hetek óta alig látak . . . felém se jössz.

Kardos fásult közönnnyel hallgatta a felesége rimánkódó szavait, sarkon fordult s ott hagyta a szobában.

Az őszi lóversenyeken sok pénzt nyert, de kellett is neki a pénz. A kis Fifu az orpheum csillaga, nem

— **Husvét.** A kereszténység nagyünnepét az üdvözítő feltámadását ünneplik, harangzugás, illatos tömjén füstje mellett a keresztény egyház hívei. Az ájtatos nép buzgó imát rebeg az ég urához a nagy napon, szívet, lelkét betölti a hála az üdvözítő iránt, ki életével váltotta meg az emberiséget, ki husvét ünnepén támadt fel halottaiból. Az ünnep gazdag és szegény egyaránt, egyformán ünnepeli szívében mindenik a nagy napot, de míg a gazdag fényes ruhájában jelenik meg a templomban, addig a szegény ember testét-darócát rongy fűdi. Ám Isten előtt nincs különbség, egyformán kedves neki gazdag és szegény imája, buzgó fohásza egy úton jut el a mindenható trónjához husvét ünnepén ép úgy mint egyébkor!

— **Tanitó egyesület.** Mult heti számunkban jelezük, hogy tanítóink márcz. 26-án tanító-egyesület alakítása czéljából értekezletet illetve alakuló gyűlést tartanak. Az értekezlet Benka Gyula főgm. igazgató vezetése alatt tartatott meg, amidőn a szép számmal egybegyűlt tanítói kar az egyesülés szükségességét egyhangulag nyilvánította. Miután azonban nézeteltérés merült fel az iránt, hogy az alakítandó egyesület mint a békésmegyei tanító-egyesület fiókja vagy mint önálló egyesület létesítessek, az értekezlet Benka Pál, Mocs-kónyi Ágoston és Molnár János tagokból álló bizottsá-gott küldött ki, hogy a békésmegyei, nemkülönbén a főkegyesületek és az „Értvös-alap” országos tanítói egyesületének alapszabályait áttanulmányozva javaslatot terjessen be a márcz. 30-án tartandó értekezlethez, hogy helyi tanügyünk emelése és a tagok érdekeinek biztosítása illetve megőrzése czéljából az egyesületnek mely alakja volna megfelelőbb. A kiküldött bizottság a jelzett napon az önálló egyesület megalakítását javasolta, mely javaslat elfogadtatván, az egyesület megalakult. Tiszviselőikül megválasztattak: elnök Benka Gyula, alelnök Schif Adolf, jegyző Molnár János, pénztárnok és gondnok Dankó Sámuel, könyvtárnok Csernák János. Igazgató választmányi tagoknak a tiszviselőknél kívül Bretz Berta, Boros Mihály és Laukó Mátyas. A megalakulás után Benka Gyula elnök a nála megszo-kott tartalmassággal buzditó beszédet tartott, melyben a tagokat összetartásra, lankadatlan lelkesedésre és munkásságra hívta fel.

— **Csaba-Csüd.** A múlt napokban értesítette báró Kömingszwarter Mór megbízottja Salacz Ferencz takarékpénztári igazgató, hogy a csaba-csüdi pasztának holt-járért a tulajdonos 325 fítot kér, oly hozzáadással, hogy az egész vételért 3 év alatt kell kifizetni. Alig hisszük, hogy gazdáink ilyen súlyos feltételek mellett is hajlan-dók volnának a bírtok megvételére.

— **A milleniumi kiállítás és Békésmegye.** Lu-

viselt más bontott rózsás tülecskőbe, csak olyat, melynek párja tízezer forintba került. A fogat, a lakás, meg a sok gyómant mind Kardos bőkezűségét hirdet-tek. Mikor aztán ezt is meg tudta Margit, akkor tör-tént az az országgra szelő skandalum. Nem emlíkeztek már? Kint a lóversenyen, mikor Fifu levette kabléről a rozsa esekrot s a „Nebánis”-ra tűzve, Margit, kit a báró figyelmeztetett, hogy van ám más is ki a Kar-dos győzelmének örülni tud . . .

— Látja a férjének egy jó barátjánéjé ép most koszoruzta meg a győztes lovat . . .

Margit haragtól szikrázó szemekkel nézte a kis csoportot, mely nem épen távol állt tőle. A lovat, Fifu és a férjet. Nem tudott uralkodni magán oda ro-hant hozzájuk s napernyőjével leturta a ló serényéről a virágot s hangosan, hogy az egész publikum hallhatta mondá a férjének,

— Ugyilátszik, hogy magának minden szemét domb rózsát terem!

— Du wer ist diese Dame? kérdezte a kis Fifu Kardost. És kardos látva maga körül barátait, kik gu-nyos mosolylyal lesték a nem éppen öpületes jelenet pontját, dacosan fordult a kis Fifu felé . . .

— Diese Dame . . . nah, die ist meine Frau, Komu Fifu, wo ist dein Wagen . . .

A vége aztán természetesen az lett, hogy az aszszony megindította a válópórt és Gyuri gróf pedig, a ki ama szomorú feltűndést keltő jelenetnél az asszonyt kínos zavarából akként szabadította ki, hogy karját ajánlva neki kocsijához vezette, jutalmul mégis megkapta Margitot s remélhetőleg okosabban fog vele bán-ni mint Kardos, hogy idővel az öreg Hamvai millióit is megkaphassa.

Csak azt nem értettem, miért kellett nekünk Bu-dára menni, hogy a post: ezt a kishistóriát elbeszélje — hiszeu ha Kardost nem látom, akkor is elkiszem, hogy volt egyszer egy úr — a ki nem volt okos ember daczára, hogy úr volt.

STEIN BÉLA.

k á c s Béla leiratilag tudatja Békés megyével, hogy Békés megye az aradi kiállítás kerületehöz tartozik s a kiállításra vonatkozó kérdések, bejelentések oda intézendők. Egyúttal felhívja a törvényhatóságot, hogy a helyi bizottságokat is sürgősen alakítsák meg.

— **Ipariskolai látogatók.** Brauner György és Korik János iparhatósági megbízottak mult vasárnap a délutáni órákban meglátogatták a tanonc iskolát, ez alkalommal a tanoncokat jómagaviseletre és szorgalomra buzdították. Különböztetve a tapasztaltak felett teljes melegegedsüket nyilvánították.

— **Uj szódagyár.** Bagyis Andor gyógyszerész a napokban nyitotta meg a kór igényeinek teljesen megfelelő berendezésű szódagyárát, a vegytiszta szénsavval gyártott szódákat már át is adta a közforgalomnak.

— **Békésvármegye vadászati statisztikája az 1892/3. évi vadászati időnyről,** a hivatalos összeállítás szerint a következő: Elejétől hasznos vad 225 öz és suta, 26079 nyúl, 7138 fácán, 1777 fogoly, 2481 fűz, 109 erdei szalonka, 74 sárszalonka, 1496 vadkacsa, 20 vadlúd, 53 egyéb hasznos vad. Kártékony vad: 98 róka, 22 vadmaeska, 1 borz, 56 sas, 1429 sólyom, karvaly és kánya, 2902 kis ragadozó madár, 6729 egyéb kártékony vad. Összesen 60192 hasznos és kártékony vad: a hasznos vad értéke 28470 frt 10 kr.

— **Kinevezés.** Az igazságügy miniszter H o l c s y Arnold budapesti lakost volt bírósági végrehajtót nevezte ki a helybeli kir. járásbírósághoz végrehajtónak.

— **Választmányi gyűlés.** A helybeli méhészet egyesület választmányi gyűlést f. hó 27-én tartotta, mely alkalommal a kezelő és egyesület közt kötött szerződés felolvasatván, mindkét részről változatlanul elfogadott és két tanu aláírásával megerősített. A közgyűlés által megszavazott 20 család méh beszerzésére egyelőre Bracon István kezelő, más részről Szabó Bálint egyesületi tag Nagy-Szalontára küldettek, hogy a többiek közt legjutányosabb árban ajánlott méh családokat megvizsgálják és az egyesület részére megvásárolják. Csak méltányolni lehet az egyesület iparkodását akkor, midőn nem esőggel a mostoha időjárás által okozott tetemes káron, hanem újabb reménnyel karolja fel a gazdálkodás ezen fontos ágát.

— **Hyeronymi miniszter Békés megyéhez.** Hieronymi belügyminiszter Békés vármegyéhez leiratot intézett, felhívva a törvényhatóságot, hogy az esetleges koleravész megakadályozására már eleve a legkörülményesebb hatósági intézkedéseket tegye meg, különösen a közhelyek tisztántartását ellenőrizze. A legelősebb fertőtlenítésre, a mésztej használatára figyelmeztet, melylyel az utcák esaternái időnként öntözendők. A miniszteri iratot a községek újan dobszóval hirdetik meg a közlakosságának.

— **A szarvas-mezőhegyesi vasút földmunkálata,** közeleg a befejezéshez és ha az időjárás kedvez pár hét alatt a földmunkát be is lesz fejezve.

— **A Meljan harang.** Mint értesülünk az ev. egyház megrepedt nagy harangját át fogja öntetni.

— **A gyulai kerületi betegsegélyző pénztár részéről** ezennel felhívom mindazon kereskedők, iparos és vállalatok tulajdonosait, hogy alkalmazottaikat, ha azok valamely betegsegélyző egyesülethez nem tartoznának, hozzám azonnal anynyival is inkább bejelenteni sziveskedjenek, mint hogy ellenesetben 20 frtig terjedő pénz bírsággal lesznek büntetve. Wandlik László, a gyulai kerületi betegsegélyző pénztár pénztári biztosa.

— **Haan Lajos emlékezete** cím alatt Márky Sándor kolozsvári egyetemi tanár, a m. történelmi társulat február 2-iki ülésben, elhunyt jelesünket igen szépen méltató felolvasást tartott, behatóan vázolván Haan Lajosnak mint embernek, mint papaak s különösen mint történelemírónak örök érdemeit. Az emlékezet külön lenyomatban most jelent meg és mindenki becses iratai között fogja őrizni, aki kegyelettel viseltetik Haan Lajos emléké iránt.

— **Jelző táblák.** A városi mérnök előterjesztésére a tanács elvben elfogadta, hogy az utcáik jelző táblákkal látassanak el. A kivitel eszközölésével a városi mérnök bizatott meg.

— **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: N. J a n c s o v i c s I s t v á n a szarvasi ág. hitv. evang. egyháznak kisdemult volt lelkésze, f. 1893. év márczius hó 29. napján este 8 órakor végelegyengülésben 85 évét meghalva csendes halállal élete pályáját befejezte. Hült tetemei f. év márczius 31. N.-pénteken délután 3 órakor fognak a Molnár-utczai 812. számú halottas háznál tartandó gyásztiszteltet után az ó-tetőben eltakarítani. Béke az Istenben elnyugvónak: Áldás az elhalt emlékének! Jancsovics Péter mint fia neje Kollár Blanka gyermekeivel, Jancsovics Pál mint testvér és családja, öz. Jancsovics Imréné szül. Oerli Teréz menyje, gyermekeivel. öz. Oerli Ferenczné szül. Kollár Teréz, mint sógornő, id. Kollár János, mint sógor és nász, számos rokon nevében is.

— **Henger által összezuva.** Sárkány Pál gaz-

dálkodó bérese mult héten buzát hengerezett miközben a lovak az eléjük ugrott kutyától megijedve szaladni kezdtek és a bérese a henger alá került, a mely annyira összezúzta, hogy f. hó 29-én nagy kínok közt kimult.

— **Esküvő.** P o l l á k Márton termény kereskedő mártius 26-án vezette Szegeden oltárhoz S z e m z ő Gizella kisasszonyt.

— **Jókai Mór regényei képes kiadásban.** Egy magyar nábob. 2. füzet. Ezen általános rokkonszennyvel találkozó vállalat második füzetét vettük kézhez. A nagysalakú, testes füzet előkelő díszszel van kiállítva s a nagy író ezen első diszkiadásával szemben, most, az 50 éves írói jubileuma küszöbén, a nemzet köréből visszatartatlanul kitörő lelkesedés folytán nagy általános érdeklődés mutatkozik, hogy mulasztást követnének el, ha e fényes díszmű egyes füzetekinek megjelenéséről szólnot nem adnánk. A második füzet a 33-80. lapig terjed, hat művészies kivitelű szöveggel van díszítve. A szöveggépek minden fejezet végén és elején található; a záróképek kisebbek, a kezdők már nagyobbak; alakok művészies és körüli rajzai mindkét fajánál egyenlően meglepők. A harmadik füzetben, mint értesülünk egy színes aquarellképet várhatunk leírót az előfizetők. Jókai regényei képes kiadásában minden könyvkerekedésben megrendelhető. Előfizetés 10 füzetre 4 frtal legelősebb az Athenanum könyv hivatalához Budapest, Ferenciek tere. 3. emeletre, mely az első füzetet kívánatra ingyen megtekinthetőre küldi.

## C S A R N O K.

### A g y e r m e k.

„Elg! Eredj! Légy boldog oldalán!  
S tán azt hiszed, szereltek még talán?  
Várod, hogy én forrón öleljelek  
S mint régen, lánykámként, nevezzelek?  
Apát s az ösök eddig liszta vére  
Vegyül tehát, mert hozzá póri ére.  
Am jó: azonban váram ajtaját  
Háznépéd többé nem hatolja át!”

Az ifju pár szelid egű vidéken  
Terenie oltihont. Szébb volt, mint az éden;  
Pedig a pompa, fény, varázs csak emlék  
A mult ködön álomként álszüremlek,  
S híjjuk nem érzik: Szívüket, ha vérzett,  
Hogy elveszett a csábos, szép igézet:  
Megnyugtatólag csendesül már ma  
Szerelmi üdv beteljesült nagy álma.

A peroz nappal lesz, ének szárnyai nőnek.  
Az ég családot ad az ifju nőnek;  
A sors a férj munkás kezét megáldja  
És teljesülve óhajlása, vágya.  
— Mig lávól töltök, zordon grófi lakba'  
Folyton csak ez a szó: „Csill! Csendbe!”  
Hallga!”

A gróf beleg; és vén korára nincsen  
Ki, kérés nélkül, gondadal rátekintsen.

A posta jött. A gróf lapját kereste.  
(A kert fűvén, bokrán már ott az este:  
Ép úgy mint szívén. Fény mily rég nem érte!  
Csak egy sugár vón: mit nem adna érte?)  
S egy kis levél most a szemébe lün,  
Csodálkozik a gyermekes belün.  
Fellépi gyorsan... nézi... nem hiszen:  
„Tán tévedek? Ah dehog, nem hiszem!”

És olvasott: „Kedves jó nagypapám!  
E kis levél titokba' írom ám.  
Mert jó anyuskám azt mondá minap,  
Ha én m a g á n a k irok, ő kikap!  
Hallom, hogy meg most súlyos nagy beleg,  
De majd meggyógyul, mert anyám velem  
Igy kéri Istent minden reggelen:  
„Jó Istenem, óh tartsd meg őt nekünk  
Ha ő beleg, mi érte szenvedünk!”

„Óh gyermek-szív tündöklő fényugára  
Te hintsz ma fényt e zordon éjszakára —  
Legyőzelem; a vén tölgy meghajolt  
Pedig az ellen csak szellőcske volt!”

S a várban újra együtt vannak ök  
Egy nyájas agg, fiúcska és szülők.  
A kis fiút érinti enyhe szellő,  
Lombról virágra könnyedén szökellő:  
S tán ismeré a langyos fuvalom  
Mert ezt susogta: „Édes angyalom!”

Györy Loránd.

## Irodalom.

A „Képes Családi Lapok” legutóbbi 14-ik számával a második évfolyamba lép. Mint minden eddigi száma, úgy ez is kiválóan érdekes és változatos tartalommal jelent meg. A szám fő vonzerejét képezi Beniczky-Bajza Lenkének folyamatosan levő „Méta” című regényének folytatása mely a nagyközönség részéről a legkedvezőbb fogadtatásban részesült. Van benne továbbá „Tavaszhymnus” című alatt egy alkalmi költemény „Várad Antal-tól Továbbá egy elbeszélés Tolnai Lajos-tól „Hogy jutottál idáig” című alatt, melyben a ragyogó, de éles tollú író egy társadalmi fekélyt mintegy operatív alá vesz, erős kézzel, de igazságosan. A közlemények sorozatát kiegészíti Dura Máté-nak egy rajza a magyar alföldi betyár romantikából, és Buday Sándornak nagy tetésben részesült „Szászorszápek” című elbeszélése. E rövid szemelvény is mutatja, hogy a „Képes Családi Lapok” a közönség igényeit minden tekintetben a legnagyobb mértékben kielégítő, s ennél fogva kellemes feladatát teljesítünk midőn ezen legjobb s legjutányosabb szépirodalmi hetilapot olvasóink figyelmébe ajánljuk.

— **E század végi emberek** nagyon gyakorlatiasan gondolkoznak. Mindenütt és mindenben a gyakorlatiasságot keresik. Most már a lapoknál is azt nézik, hogy melyik elégíti ki nagyobb mértékben az olvasó közönség igényeit s azt járatták. És helyesen! A „Magyar Nők Lapja” (Magyar Háziasszony) azért örvend oly nagy elterjedtségnek, mivel a szépet a gyakorlatiassággal ügyesen össze tudja párosítani. Szépirodalmi tartalma e heti, husvét ünnepi számában különösen sikerült. Szerkesztője Maróth Erzsébet tollából bájos kis csevegést közöl „A rizskása felléjt” címmel. Első cikkében a gazdag élettapasztalatu K. Beniczky írma: „Feltámadunk” címmel sok talpraesett dolgot mond el a fiatal hölgyeknek. Kovács Mihály Baumgarten jeles husvét elbeszélését fordította le szép, gördülékeny nyelvezettel a tárczában a jónévv Thury Zoltán: „A királyleány és a katonák” címmel élénk megírt történetkét hoz. A költemények között különösen Zempléni Árpád: „Semmi sem változott” és Béni Vilmos: „Tört virágszál” figyelemre méltók. Várossy Mihály az ibolyáról ídekesen cseveg. A szokott róvatok gazdag tartalommal rekesztik be a fenyesen sikerült számot. A „Magyar Nők Lapja” minden előfizetője 800,000 frt nyereségben vesz részt. Már e heti száma közli az összes sorsjegyek számait. Mint háztartási lap egyedül áll a hetilapok között. Mutatványszámokat bárkinek ingyen és bérmentve küld a „Magyar Nők Lapja” (Magyar Háziasszony) kiadóhivatala (IV. Kishíd utca 9. sz.) Ajánljuk t. olvasóink pártfogó figyelmébe.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:  
**SZIKES ANTAL.**

A  
**Cognac Ipar**  
**részvény-társaság**  
Budapestben  
Gyártmányai a nemzetközi  
bor- és élelmezési kiállítás  
juryje által

nyári és egészségügyi tanácsos Vogel tanár eln.  
közegészségügyi szempontból a legmagasabb kitüntetést  
egyedülnyerték el, és alkibi orvosi tekintélyek elismerésének örvendenek.

Dr. Angván tanár Dr. Kovács tanár Dr. Kötly tanár  
Dr. Bálter tanár Dr. Kézsmárky tanár Dr. Réczey tanár  
Dr. Korányi tanár Dr. Stiller tanár Dr. Tauffer tanár.

A számos elismerő levelek közül, melyek igazolják hogy ezen cognac gyártmányt a legelő hely illeti, csak az alábbi közöljük egész tejedelemben:  
Ország m. kir. che. és köz. vegykisér. állomás  
Főelvévelés m. kir. minisztérium  
1437/1892



IGAZOLVÁNY.  
Az országos m. kir. chemi i. intézet és központi vegy kiérleti állomás részéről hivatalosan igazoltatik, hogy a cognac ipar részvény-társaság cognac-gyára a modern technikai és az egészségügyi követelményeknek meg felelőleg van berendezve s az ott g-ártott készletből f. hó 21. napján hivatalosan vett (ötfele) cognac minták min dnyike kifüggetlenül jó minőségűnek találattott.  
Budapest, 1892. október hó 28. án.

igazgató helyet  
Tóth s. k.  
Sziveskedjék tehát csakis ezen gyártmányokat rend elni. Megbízások intézendők a  
**Cognac Ipar részvény társasághoz.**  
Budapestben.

